

saa meget at gøre, at man gerne kunde spare dem for den Øvelse at sprænge Broer. Jeg antager ikke, vi have Raad til at sprænge mange Broer i Luften, og naar der en Gang kommer militær Nødvendighed for at sprænge dem i Luften, vil der vel paa Forsvarskommissionens Forslag være blevet bragt saa meget Militær paa Benene, at dette kan faa Tid til selv at sprænge Broerne i Luften.

Den ærede Ordfører omtalte den Skade, Bornholm har lidt, og det er jo klart, at Bornholm under de daværende Naturforhold laa saaledes, at den maatte tage det første Stød af for Danmark. Det er jo forfærdelige Ulykker, som der ere hændte, og der kan vel ikke være Tvivl om, at saavel indenfor Regeringen som indenfor Rigsdagen — det haaber jeg da — ville alle være beredte til at komme Øen til Hjælp, og vi kunne vel altsaa forvente et Forslag derom — der findes jo ikke noget Ændringsforslag paa Finansloven i saa Henseende. Samtidig maatte det maaske være mig tilladt at genkalde i Erindringen en anden Storm, nemlig Julestormen for 2 Aar siden. Efter at den Skade var sket — det var jo væsentlig paa Land —, blev der fra Landbrugsministeren udsendt Opfordring til Kommunerne om at opgive, hvor stor Skaden var. Man fik Oplysningerne, men jeg har aldrig hørt, at Staten er kommen nogen til Hjælp i den Anledning, og der var dog ikke faa Familier, der mistede saa at sige hele deres Hus med Avl og Afgrøde og fik deres Kreaturer slaaede ihjel, saa jeg tror nok, at der havde været Anledning for Staten til ogsaa den Gang at yde lidt Hjælp. I det hele taget maa vi bære den Slags Naturskader med hverandre, og jeg haaber, som sagt, at Staten ogsaa her vil træde hjælpende til.

Et Forhold, jeg havde haabet, den ærede Ordfører havde omtalt, findes paa Finanslovens § 19. Jeg vil gøre opmærksom paa, at under Regnskaberne for Statshavnene vil man finde, at Indtægterne anslaaes til 411,000 Kr. og Udgifterne til 345,000 Kr., saa at der kun bliver et Overskud tilbage af 67,000 Kr. for alle Havnene. Men Esbjerg Havn indbringer 288,000 Kr., medens Udgiften er 140,000 Kr., saa at Nettoindtægten i Esbjerg bliver omtrent 150,000 Kr., medens samtlige Havnes Indtægtsoverskud kun er 67,000 Kr. De andre Havne sætte altsaa betydeligt til af det Overskud, som Staten har af Esbjerg Havn. Nettoindtægten af Esbjerg Havn forrenter omtrent 3½ Mill.

Kr., altsaa godt det, den har kostet at anlægge. Af de nævnte 140,000 Kr.s Udgift anvendes imidlertid kun 13,000 Kr. til Lønninger ved Esbjerg Havn. Nu har der foreligget i flere Aar Andragende fra Betjentene dernede om en lille Smule Forhøjelse af deres Lønninger, og jeg havde haabet, at den ærede Ordfører havde taget sig lidt deraf. Der er saaledes indkommet et Andragende fra Dampmuddermaskinen i Esbjerg, som anvendes til at holde Løbet aabent. Der er i alt 16 Mand med forskellige Bestillinger der om Bord, og de have en meget tarvelig Løn, idet de staa i laveste Lønningsklasse. Det er et anstrengende Arbejde, de have baade Sommer og Vinter, og de ere naturligvis paa det Sted meget udsatte for Vejrligets Paavirkninger, jeg synes derfor, de kunne fortjene i det mindste at faa samme Vilkaar som andre i lignende Stillinger under Vandbygningsvæsenet. Men frem for alt vil jeg nævne Havnebetjentene, hvoraf der i Esbjerg er 6. De have et haardt Arbejde, og det er Folk, som have et stort Tillidshverv. Man søger derfor Folk, som have faret til Søs, fordi de ere vantede til at omgaa forskellige Nationers Skibsmandskab, kunne tale forskellige Sprog og i det hele taget forstaa sig paa Skibe og deres Befolkning. De have i en Række af Aar søgt om en Forbedring af deres Forhold. De ere meget lavt lønnede, idet de staa som de lavest lønnede blandt de Betjente, der ere komne ind paa den Lønningslov for Havnevæsenet, som foreligger. Deres Arbejde omfatter i det mindste 3, næsten 4 Havne, Fiskerihavnen, Dokhavnen, den ydre Havn og Reservehavnen. Tjenesten skal passes Dag og Nat — de skifte naturligvis — og ogsaa alle Søn- og Helligdage, og de ere satte i Klasse med Matroser og Fyrbødere. Men disse have Ekstratillæg for Overarbejde, hvilket vistnok Aaret rundt kan beløbe sig til 300 Kr. for hver, medens Betjentene i Esbjerg Havn intet Tillæg have. Jeg beder den ærede Ordfører om velvilligst at ville tage disse Sager under Overvejelse og henstiller til den ærede Minister, om det ikke var muligt, at der af det betydelige Overskud, som Esbjerg Havn giver, kunde tages lidt til at stille de Funktionærer og Arbejdere, som ere ansatte der, nogenlunde rimeligt med Hensyn til Lønning. Man maa ogsaa huske paa, i hvor høj Grad deres Helbred er udsat for at lide paa denne Post.

Jeg skal dernæst tillade mig at nævne de to Ændringsforslag, som jeg har stillet.